

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

197. Solent in confessione viri timorati se accusare de Ordinariis
imperfectionibus, v. g. consensisse divinis inspirationibus, quæritur, an
hoc ab ipsis laudabiliter efficiatur? Ex p. 9. tr. 9. & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

non est distinctum peccatum à crimine transgressi præcepti. Sed an, ut solent facere communiter pœnitentes, sit consultum manifestare Confessario in actu sacramentalis confessionis supradictas resistentias circa divinas inspirationes; negativè respondet loco citato Sancius & disp. 1. num. 4. & seq. Nam licet secundum se narrare aliquas imperfectiones causa humilitatis, & capiendi consilij sit utilis, quàm ab illarum relatione abstinere, illas tamen sacramentaliter confiteri, & animo quo communiter à fidelibus in confessione recenferentur, minus utile est, quia sacramentalis Confessionis jurisdictione ad sola peccata se extendit. Narrare igitur ut absolvantur, quæ peccata non sunt, minus utile est; fideles enim illiterati eo animo recenferere decreverunt, ut ab eis absolutione liberentur. Cùm verò error hic sit, æquum erit Confessariis pœnitentes monere, ne sacramentaliter, vel ut absolvantur, ea quæ peccata non sunt, narrent. Hic idem Sancius tenet, quòd pœnitentes de multis rebus se accusare solent, ut absolvantur, quæ peccata non sunt. Et idem.

6. Primò, pœnitens si examinationem sufficientem egisse bona fide arbitratur, & dolorem adducere (quamvis non egerit maxima examinatione,) quàm possit, aut non adducat magis intentum dolorem, non opus est hujus defectus se accusare, quia ad moralem diligentiam solum obligatur.

7. Secundò, pœnitentibus opus non est in fine Confessionis dicere; Me accuso & de omnibus commissis, opere, verbo, & cogitatione, quia hujusmodi generalis accusatio imbibita est in specialium confessione.

8. Tertio, pœnitentibus opus non est in fine confessionis dicere; Me accuso de omnibus, quorum obliviscor, quæ si in memoriam revocarentur pro palarem, quia hujusmodi propositum inclusum est in peccatorum accusatione.

9. Quarto, pœnitentibus opus non est se accusare non amasse Deum tota intentione actus, quæ possent; quia in minima intentione impletur præceptum.

10. Quintò, pœnitentibus opus non est dicere; Me accuso eo modo, quo scit Deus me deliquisse, quia confessio faciendâ est juxta conscientiam pœnitentis. Et hæc omnia Sancius in *selectis*, disp. 1. n. 8. 17. 19. 21. & 25.

11. Sextò, plures pœnitentes uxori se accusant, quòd tempore habitæ copulæ, vel extra verba amatoria, & impudica cum uxoris propriis fuerint colloquuti; quòd tamen peccatum non est, quia illa honestantur matrimonio, sicut honestatur copula; idem Sancius disp. 6. n. 4.

12. Septimò, plures uxori se accusant, quòd in actu conjugij nimiam carnis delectationem fuerint experti, nequaquam peccatum est, quia id est naturale copulæ carnali. Idem *ibid.* n. 5. Sed hoc ultimum aliquibus displicet, sicut etiam, & multa alia ex supradictis, quia verò amicissimus vir illa constanter affirmat, ideo de illis alij judicent.

RESOL. CXC VII.

Solent in confessione viri timorati se accusare de ordinariis imperfectionibus, v. g. non consensisse divinis inspirationibus; queritur, an hoc ab ipsis laudabiliter efficiatur? Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. Resol. 19.

Sup. hoc in
Ref. præte.
711a.

§. 1. **N**egativè respondet Joannes Sancius in *selectis*, disp. 1. num. 4. ubi ait, Quod, licet secundum se narrare aliquem suas imperfectio-

nes, causa humilitatis, capiendi consilij, mortificationisve, sic utilis, quam ab illarum relatione abstinere; illas tamen sacramentaliter confiteri more, & animo, quo communiter à fidelibus in confessione recenferentur, minus utile est. Nam sacramentalis confessionis jurisdictione ad sola peccata se extendit, ut constat ex institutione ipsius, illis Christi verbis Joann. cap. 20. *Accipite Spiritum Sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt.* Et constat ex Tridentino, sess. 14. can. 3. de quo Soto in *dist.* 18. *quest.* 2. art. 1. col. 2. *Agidius de Sacramento.* tom. 2. *disp.* 4. *dub.* 2. num. 16. *Valquez tom. 3. in 3. part. disp.* 135. num. 29. & *tom. de penit. quest.* 90. art. 1. *dub.* 1. *Suarez tom. 1. de penit. disp.* 35. *sect.* 1. n. 4. *Henriquez lib. 4. c. 2. n. 1. Sylvester verb. Sacramentum,* 1. 9. 13. Narrare igitur, ut absolvantur quæ peccata non sunt, minus utile est. Fideles tamen illiterati eo animo recenferere decreverunt, ut ab eis absolutione liberentur, cum verò error hic sit, æquum erit Confessariis pœnitentes monere, ne sacramentaliter velut absolvendas imperfectiones, quæ peccata non sunt, narrent. Quòd si pœnitentes illas peccata esse putent, à Confessario doceantur scelera non esse, nec deinceps indigere eas amplius confessioni subicere, ut absolvas; & ne in posterum ex conscientia erronea peccent, id agentes, quòd neutiquam facinus est. Ita ille.

2. Sed novissimè contrarium docet Pater Pellizarius in *Man. Regul.* tom. 1. *tract.* 5. *cap.* 3. *sect.* 1. num. 42. ubi ita asserit: *Queres an Regulares laudabiliter possint in confessionibus se accusare de ordinariis imperfectionibus, v. g. quod non responderint divinis inspirationibus?* Respondetur posse, & probatur, tum quia non est necesse, quòd omnia, quæ pœnitens confiteatur, absolute, ac determinate sint materia absolutionis; cum aliqua dicantur in confessione ad majorem abundantiam ad plenius aperiendum statum pœnitentis, vel ut per absolutionem deleatur, si quid in iis peccatum fuit; tum quia plura ex iis, quæ videntur merè imperfectiones, non sunt sine aliqua culpa veniali; præsertim attenda communi Thomistarum sententia, quòd non detur actus moralis indifferens in individuo. Ita ille, & ante illum Eminentissimus Lugo de *Penitentia*, *disp.* 16. num. 103.

RESOL. CXC VIII.

An Medicus teneatur relinquere infirmum nolentem confiteri? Ex part. 3. tractat. 4. Resolution. 92. aliàs 93.

§. 1. **P**ius V. anno Domini 1566. in quadam Bulla incipiente, *Super gregem*, &c. præcipit, ne Medici ultra tertium diem visitent ægrotum, nisi de illius confessione sibi constet per fidem Confessoris in scriptis datam, & addit, ut ante gradum Doctoratus petatur ab illis juramentum servandi istam constitutionem. Quæ quidem constitutio renovatur *cum infirmitas, de penit. & remiss.* ubi præcipitur Medicis, ut quando vocantur ad curandos ægros, priusquam curationem corporis incipiant, eos moneant ad confessionem faciendam, quæ omnia essent valdè Medicis onerosa, si benignè viri docti illa non explicarent.

2. Dico igitur primò contra Cherabinum in *compendio Bullarum*, tom. 2. *const.* 3. *Pij V. schol.* 2. *Rodriguez in 99. Regul.* tom. 1. 9. 47. art. 3. *D. Antonium 3. p. tit. 7. c. 2. §. 4. Sylvestrum ver. Medicus,* 9. 3. *dist.* 3. & alios, dictas constitutiones Pontificias non obligare

Sup. hoc in
Ref. 109